

[Weikop.]

at man i højere grad end tidligere kan bevilge midler til kunstnerisk udsmykning af allerede eksisterende bygninger. Selv om kunstfondets opgave i første række har været at fremme kunsten i nybygninger, således at der kunne ske et virkeligt samarbejde mellem arkitekt og kunstner under bygningens opførelse, så man kunne få et smukt hele ud af det — og det er et formål, jeg fremdeles mener skal fastholdes som noget principielt — er jeg i øvrigt enig i det rigtige i, at man fastslår, at man også kan tilgodese kunstnerisk udsmykning af allerede bestående bygninger.

Nu forstår jeg af bemærkningerne, at man i hvert fald regner med, at 300 000 kr. af kunstfondets midler skulle bruges til bestående bygninger. Heroverfor vil jeg gerne sige, at selv om det måske kan være rimeligt nok at fastsætte indtil $\frac{1}{3}$ af fondet til kommunale bygninger og andre institutioner, synes jeg ikke, man i øvrigt skal søge at lægge beløbene i æsker til det ene og det andet formål, men lade styrelsen i så henseende have forholdsvis frie hænder. Jeg ved godt, at de 300 000 kr. ikke er fastlagt i lovforslaget, men når det står i bemærkningerne som her, bliver det alligevel en rettesnor. Når jeg advarer, er det, fordi ingen på forhånd kan vide, hvilke værker der kan komme på tale til udsmykning af eksisterende bygninger og bygninger, der bygges om.

Jeg er altså enig i, at man også kan udsmykke bestående bygninger i større omfang end tidligere, men derimod stiller jeg mig meget tvivlende over for, at man nu skal ind på noget helt nyt, nemlig at foretage opkøb af bildende kunst. Det vil kort sige, sådan forstår jeg det, at nu kan man til fondet på foranledning af forskellige — det kan være arkitekt, kommune eller et statsorgan — sende andragende ind om at få købt nogle malerier eller skulpturer til udsmykning af lokaler eller bygninger. Det er ikke sådan, at jeg har noget som helst imod, at offentlige lokaler og bygninger udsmykkes med malerier og skulpturer, selv om mange gange sådanne malerier ender i kontorer, hvor der ikke kommer så forfærdelig mange mennesker, men jeg tror ikke, at Statens kunstfond er velegnet til at løse en sådan opgave. Indkøb af kunst sker

jo under forskellige former. Jeg ved det ikke, jeg har ikke undersøgt det, men jeg vil tro, at undervisningsministeriet, nej, ministeriet for kulturelle anliggender — når jeg siger undervisningsministeriet, er det, fordi jeg så tit på udstillinger under et maleri har set et skilt, hvor der står: købt af undervisningsministeriet — jeg vil tro, at ministeriet for kulturelle anliggender allerede har en konto til sådanne indkøb. Jeg ved det ikke, men jeg vil tro, at også andre ministerier har det, udenrigsministeriet og måske også andre ministerier.

Jeg ved også, at Carlsbergfondet foretager store indkøb, og også i kommunerne er det ikke helt ualmindeligt at foretage indkøb af bildende kunst. Endelig er indkøbet af bildende kunst oftest en opgave, som kan løses på anden måde. Jeg vil tro, som jeg sagde før, at kommunerne bedre kan klare et maleriindkøb eller indkøb af mindre ting. Der ligger, det vil jeg gerne erkende, en meget smuk tanke bag dette forslag, at man ikke alene skal skaffe kunst på væggene, men også støtte de kunstnere, der udfører kunstværkerne. Det er en meget smuk tanke, men jeg tror som sagt ikke, man skal kæde det ind i denne lov. Dersom man skal hjælpe de bildende kunstnere, tror jeg man bedre kan gøre det ved på en eller anden måde at søge at aktivisere kommunerne eller andre til at skabe publikumsudstillinger, så kunstnerne derigennem kan få bedre kontakt med, om jeg må sige det lige ud, det køvende publikum.

Jeg vil altså mene, det var en bedre vej eventuelt at forhøje indkøbskontiene for statens institutioner. Min opfattelse er den, at den opgave, som her tiltænkes kunstfondet, er kunstfondet ikke egnet til at løse.

Ud fra disse synspunkter ville § 1 i lovforslaget efter min mening kunne formuleres enklere, selv om det skal indrømmes, at den er meget enkel. Man kunne forme den endnu mere enkel ved, at der blot i § 1 stod: Til fremme af den billedkunstneriske medvirken ved udformning og udsmykning af statslige bygninger og anlæg oprettes et fond under navnet Statens kunstfond, og fondet stilles under en særlig styrelse.

Hermed har man både tilgodeset gamle og nye bygninger og klart præciseret, hvad kunstfondets opgaver er.